

Presentació del títol del podcast i autores: 00:00-00:20

Música de suspens i persecució (*Dark Mystery Trailer, Taking our Time*)=

*música—de les autores—Música—Judit, Natàlia i Candela—Música—i d'una producció d'Ins Can Planas— arriba—Música—un Podcast de Misteri—degradació de música 48 s

→ **Música tense Horror Background amb intensitat. 00:21-00:30**

tense horror background terror

(*Dark tension ambience thriller atmosphere*)

Introducció al podcast: 00:31-00:53

Bon dia, benvinguts al nostre podcast, som la Candela Flores, la Judit Moreno i la Natàlia Campàs.

En aquest primer episodi d'un Podcast de Misteri, ens endinsarem dins del cas de la Vampiressa de Barcelona, Enriqueta Martí.

Aquella dona de doble vida, que va atemorir la població d'una Barcelona de 1912.

tense horror + recreació diari àudio (baixa música)+ intensitat 00:54-1:15

baixa intensitat comença introducció

Introducció bàsica del cas 1:17-1:29

Durant els últims 6 mesos hem estat recopilant tota la informació possible sobre el terrible cas d'Enriqueta Martí, una dona a la qual se li atribueix desenes d'assassinats i segrestos de nens a principis del S. XX.

Àudio recreació diari de l'època **1:30-2:00**

→ música (*a piano with a creepy atmosphere for scary stories*) **min.2:00**

Introducció detallada (època i context, presentació dels personatges, vida...)

2:00-7:05

Ens situem a la Barcelona de finals del S. XIX principis del S. XX. Aquesta Barcelona es trobava fortament fragmentada per les lluites entre estaments socials: la burgesia, el poder i els treballadors. Dites lluites generades per la precarietat i l'augment de la resistència Anarquista.

→ música *a piano with a creepy atmosphere for scary stories* **2sg**

Així mateix, hi havia una gran desigualtat dins la població agreujada per les conseqüències que deixaven epidèmies com la Tuberculosi.

→ música *a piano with a creepy atmosphere for scary stories 3sg*

Enriqueta Martí i Ripoll, més coneguda com a Enriqueta Martí, va néixer el 2 de febrer de 1868 a Sant Feliu de Llobregat, primera filla de Pablo Martí i Pons i Eulàlia Ripoll i Pahisa. Aquesta dona va passar a la història com una de les més grans assassines catalanes, rebent el nom de "La vampira de Barcelona", fent referència a les dones que segrestaven i assassinaven nens per realitzar ungüents i pocions màgiques a partir de la seva sang, grassa i cabells amb el fi de crear cures a diverses malalties. Ungüents comunament adquirits per persones de l'alta societat.

-música *tense horror background min. 3:06*

De la vida d'Enriqueta, abans del crim que la va portar a presó, se sap que als 15 anys se'n va anar a viure a Barcelona on va començar a treballar de minyona i serventa, poc després a causa de la insuficiència de diners va entrar al món de la prostitució. Anys després, quan tenia 27 anys, es va casar amb el pintor Joan Pujaló, el 5 de gener de 1895, amb qui va estar casada durant 11 anys.

Aquest matrimoni ha sigut descrit com infeliç, ple de baralles, per l'actitud mentidera i imprevisible de l'Enriqueta i les seves constants visites a cases de "mala vida". Encara i així van arribar a tindre un fill que desgraciadament va morir per desnutrició al cap de 10 mesos, aquest fet, segons el seu propi marit la va pertorbar. Tot i així el matrimoni no va perdurar i el 1906 es van separar.

Abans del crim principal d'aquest podcast també van haver-hi altres incidents. El 1908 se la va acusar de robatori i de segrest del nen Benedicte a la seva cunyada Maria. Més tard, entre el 1909 i el 1910, va ser detinguda per corrupció de menors de 5 a 16 anys al Carrer Minerva a causa d'una jove de 17 anys, Amèlia Balló, que uns anys enrere havia ficat dins del món de la prostitució. Amb tot i això, va tindre sort i no va enfrontar-se a cap judici, ja que una persona important dins la societat Barcelonense va interferir i Enriqueta va ser deixada en llibertat.

Una de les característiques a destacar de la vida d'Enriqueta és la doble vida que portava. Era ben conegut a la ciutat de Barcelona que Enriqueta als matins caminava pels carrers fent-se passar per captaire, visitant convents, parròquies i centres d'acollida amb el fi de demanar ajut econòmic. Així mateix, a les tardes i les nits se la podia veure passejant lluint costosos vestits, barrets i perruques i freqüentant llocs com el Teatre del Liceu o el Casino de l'Arrabassada.

→que va passar... + quan es va trobar (breu) MÚSICA pausa de música (*a piano with a creepy atmosphere for scary stories*) min. 4:52

A partir d'aquí passem el nostre cas al 10 de febrer de 1912, al Carrer Sant Vicenç, desapareix la nena de 5 anys Teresa Guitart Congost. Segons narren els fets, Anna, mare

de Teresita, es va parar a xerrar amb una veïna just davant casa seva i en un moment va deixar anar la mà de la nena creient que aquesta pujaria al pis, però, quan ella va arribar al domicili no va trobar cap rastre de la criatura.

Teresa va estar desapareguda durant 15 dies els quals la policia va estar demanant qualsevol ajuda que poguessin aportar els ciutadans, fins al punt d'oferir una recompensa a qualsevol que trobes informació important de la nena.

No va ser fins a un dimarts de 1912 on la policia va rebre notícies de Teresa. Clàudia Elías, veïna d'Enriqueta, avisa a la policia uns dies després d'haver vist per la finestra del seu pis a dues nenes amb el cap rapat traient el cap des del finestral de la vivenda d'Enriqueta.

El testimoni de Clàudia explica com mentre estenia la roba, va veure la nena mirant per la finestra, i tot seguit l'Enriqueta les va fer entrar cap a dins de pis. Quan la senyora Clàudia li va preguntar si aquestes nenes eren filles seves l'Enriqueta va tancar el finestral sense mediar paraula.

Aquesta estranya interacció la va comentar amb un altre veí de la comunitat, compartint-li la teoria de si alguna d'aquelles nenes podia ser la desapareguda Teresa Guitart, fins que finalment van prendre la decisió d'avisar les autoritats.

D'aquesta manera la policia es va presentar a la porta del domicili d'Enriqueta, aconseguint entrar amb l'excusa d'haver rebut queixes per un problema de gallines, ja que era molt comú que la gent hi tingués dins les cases.

Dins del domicili, situat al carrer de Ponent núm. 29, van trobar dues nenes de 5 anys aproximadament, a més del pare d'Enriqueta un home en aquell moment de 88 anys. La primera nena es va presentar amb el nom d'Angelita i va confirmar ser filla d'Enriqueta. La segona es va presentar com "Felicidad" fins que la policia va qüestionar la seva identitat com l'infant desapareguda, que va ser quan ella va confirmar la seva identitat com Teresa Guitart, explicant com el nom de "Felicidad" l'hi havia sigut designat per Enriqueta, testificant com la mateixa li havia dit **"des d'aquest moment, en aquesta casa, el teu nom serà Felicidad i jo seré la teva mare"**. (gravat amb àudio)

→ Música pausa de música (*Covid-19, a black hole*) min. 7:05

Testimonis 7:07-8:50

- pauses/música entre testimonis (nenes, veïna, culpable)

Després de la llarga recerca sobre el cas, hem trobat diversos testimonis que van contra l'Enriqueta Martí.

Teresa, als interrogatoris de la policia, va explicar que el dia del seu segrest, l'Enriqueta havia intentat convèncer-la d'anar-se'n amb ella dient-li **"Vine, bonica, vine. Que tinc dolços per a tu"**. (Àudio)

Quan Teresa va ser conscient que l'estava allunyant de la seva mare va intentar fugir, però l'Enriqueta li va cobrir el cap amb un mocador negre i se la va emportar.

Quan Angelita va ser interrogada, la nena explicava: “abans que arribés Teresa a casa hi havia un altre nen que es deia Pepito. Una nit que em vaig aixecar del llit, vaig veure a la cuina com ma mare agafava a Pepito, el posava sobre la taula del menjador i el matava amb un ganivet, jo vaig tornar corrents al llit i em vaig fer la dormida”(àudio amb veu de nena + efecte veu). Quan li van preguntar sobre el paper de Pablo Martí, pare d'Enriqueta, la nena va testificar com l'home normalment els hi donava a menjar patates i pa dur i, encara que no els pegava, solia pessigar-los quan passaven pel seu costat.

En contra d'això quan es va interrogar a l'Enriqueta va dir que ella havia trobat a Teresa perduda i famèlica pels carrers de Barcelona i que havia escollit emportar-se-la a casa, explicació que va ser denegada i descartada com a mentida després del testimoni de Teresa.

De cara a les proves sobre les restes humanes Enriqueta va explicar que era curandera i utilitzava restes humanes de nens per confeccionar unguents.

Entre els testimonis que es van presentar al judici també trobem el seu exmarit, Joan Pujaló que va al·legar com Enriqueta tenia una actitud mentidera per naturalesa i com Angelita no era filla seva sinó que era filla de la cunyada d'Enriqueta, Maria, que havia nascut el 1906 i havia desaparegut el 1909 mentre estava sota el càrrec de la nodrissa Antònia Moral.

→ música llarga pausa de música (*a piano with a creepy atmosphere for scary stories*) min. 8:50

Proves: 8:51-10:23

Durant la investigació del cas, es van trobar diverses proves que confirmaven la culpabilitat de l'Enriqueta.

A partir dels interrogatoris, la policia va arrestar a l'Enriqueta i es va començar a inspeccionar la casa.

Al domicili van trobar horrorosos secrets del dia a dia de l'Enriqueta que ella amagava de l'ull públic. Es va trobar una sala plena de mobles cars que desentonaven amb la resta de sales descuidades, a més d'una gran quantitat de vestits de nens, perruques, vestits confeccionats, etc. i una de les pistes més impactants del cas, cartes.

Aquestes cartes estaven escrites en un llenguatge clau, ple de contrasenyes, inicials i firmes irrecognoscibles, a més d'una llista de noms que pertanyien, suposadament, a gent de l'alta

societat catalana. Totes aquestes persones que constaven a les cartes eren gent que s'aprofitava dels serveis que venia Enriqueta, fos dels ungüents que realitzava o de la prostitució de menors.

A la cuina es va trobar una bossa amb un vestit de nen i un ganivet ensagnat, confirmant el testimoni d'Angelita, a més d'una altra bossa plena de roba bruta, pots de sang i grassa humana i una gran quantitat d'ossos, com costelles i clavícules, que pertanyien aproximadament a 30 nens. Es va determinar que aquests ossos havien estat cremats per poder extreure la grassa del cos.

A més del domicili del carrer de Ponent les autoritats també van registrar altres domicilis a nom d'Enriqueta Martí com al Carrer Picalqués, al Carrer Tallers o al Carrer Jocs Florals, on van trobar més restes d'ossos de menors d'entre 3 i 8 anys i cabelleres rosses de nenes.

→ Música 7s pausa de música (**Covid-19,**) **min.10:24**

Judici + final de la seva vida 10:25-11:03

Poc abans que empresonessin a Enriqueta per ser la culpable, va demanar que si ella havia de pujar al patíbul, que la resta d'implicats, referint-se als noms de la llista, també pugessin amb ella.

Tot i així la gent que hi havia a la llista mai va ser jutjada, ni tan sols es van fer públics els seus noms, a causa del gran poder que exercien a la societat.

Enriqueta va acabar sent empresonada a la presó Reina Amàlia del Raval, sense haver tingut un judici previ, i un any després va morir, no a causa d'una pallissa o d'enverinament com diuen els rumors, sinó per un càncer d'úter. D'aquesta manera donant-li un final a una història de terror que encara volta pels carrers de Barcelona un segle després.

→ Música 7 s pausa de música (**a piano with a creepy atmosphere for scary stories**) **min.11:06.**

Comentar el cas + conclusió 11:08-12:19

Després d'haver estudiat el cas nosaltres hem arribat a les nostres pròpies conclusions i teories.

Natàlia, que és el que més t'ha impactat d'aquest crim?

A mi m'agradaria destacar que m'ha semblat molt impactant el testimoni d'Angelita, pel fet d'haver pogut explicar els horrors que va viure a la casa del carrer Ponent sent una nena tan petita i havent viscut amb la mentalitat de què aquell monstre era la seva mare.

I a tu Candela, que voldries destacar?

Jo voldria destacar la importància de les cartes i el silenci de la policia i de la justícia, ja que tot i sent conscients de la veritat, van decidir no revelar els noms de les persones que van pagar pels serveis de l'Enriqueta, simplement per ser gent amb gran poder a la societat d'aquella època.

I finalment Judit tu que penses d'aquest cas?

A mi m'agradaria destacar la teoria que, encara que si crec que va ser culpable del segrest de Teresita Guitart i de la nena Angelita com també de portar un negoci de prostitució de menors, veig possible que l'Enriqueta fos utilitzada com a cap de turc per atribuir-li diversos segrestos sense resoldre que tenia la ciutat de Barcelona. I d'aquesta manera la policia es treia la necessitat d'haver de buscar més culpables per les desaparicions de nens. D'aquesta manera culpant a Enriqueta de més crims dels que realment havia comès.

Comença música final (*adrenaline horror trailer*) min.12:22

Acomiadament del podcast + agraïments 12:20-12:42

I vosaltres, oients que opineu sobre aquesta sagnant història?

Podeu enviar-nos les vostres opinions i suggeriments al següent correu:
podcastdemisteri@gmail.com

I fins aquí aquest primer episodi d'Un podcast de misteri, esperem que hàgiu gaudit tant com nosaltres d'aquesta impactant història.

Tornarem amb el següent episodi per endinsar-nos en el terror. (distorsionador de veu)

Música final (cançó sencera) 12:42...

<https://pixabay.com/es/music/search/genre/misterio/>

<https://voicechanger.io/>

<https://myedit.online/es/audio-editor/voice-changer>